

[Axel Sneum.] blive anvendt til mekanisk Vanding af højere liggende Arealer, og det er naturligvis kun glædeligt. Men der er ogsaa et Spørgsmaal, som man ikke helt kan se bort fra i denne Forbindelse, og det er, at Grundvandstanden i mange Egne af Landet gennem en Aarrække er kommet til at ligge betydelig lavere end for en Del Aar tilbage. Det er jo klart, at en regnfattig Periode faar Betydning for Grundvandets Højde i Jordbunden, men fra teknisk Side er man inde paa, at Dræningen flere Steder i vort Land har noget af Skylden. Der foreligger flere autoritative Udtalelser om dette Forhold. Jeg kan nøjes med at henvise til, hvad en saa kyndig Mand som Magister G. Gruelund, der bor paa Frederiksberg, siger i sin fortrinlige Bog: „Jorden under vore Fødder“, der er udkommet paa Gyldendals Forlag. Naar jeg vil henvise til, hvad Magister Gruelund siger, er det, fordi han, som nævnt, er en meget kyndig Mand, der bedre end de fleste er inde i dette Spørgsmaal, og han forstaar at fremstille sine Meninger paa en anskuelig Maade: Enhver Rigsdagsmand burde kende hans Bog, og enhver interesseret Landmand burde ej den. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til et ganske kort Citat. Magister Gruelund skriver:

„Men Dræningen rummer nogle Steder den Fare, at en mindre Del af Regnen kommer Grundvandet til Gode, og det kan komme til at gaa ud over Brønde og Vandværker. Dertil kommer, at „Regulering“ af Grøfter og Aaer ligeledes bevirker en hurtigere Afstrømning. Og endelig skal tilføjes, at den Grundvandssenkning, som er foretaget i nogle af vore Søer, ikke blot har gjort store Dele af vor oprindelige Dyre- og Planteverden hjemløse, men ogsaa gjort sig gældende i Omegnens Brønde.“

Det staar Side 40 i 2den Udgave af Bogen. Jeg tror ikke, man kommer uden om det, Magister Gruelund her fremfører, og jeg ved ogsaa, der er mange, som mener, at de store Byers, især Københavns, Vandforsyning allerede nu er blevet påvirket af for megen Dræning i de Jordarealer; Vandet skal tages fra. Der er i Nordfyn Egne, hvor Brøndene meget hurtigt bliver udtørret, naar det er tørt Vejr i længere Perioder om Sommeren, og man er ved at blive af den Opfattelse, at Dræningen har Hovedskylden derfor. Jeg skal ikke kunne afgøre, om det er rigtigt. Jeg fremfører ikke dette for at lægge det foreliggende Forslag Hindringer i Vejen; jeg haaber, at Lovforslaget maa blive vedtaget i Folketinget. Jeg fremfører heller

ikke mine Bemærkninger for at rejse en Debat om Spørgsmaalet her i Folketinget, for jeg mener ikke, der er tilstrækkelig Sagkundskab i Rigsdagen til virkelig at bedømme det, jeg her har sagt, men jeg beder den højtærede Landbrugsminister om at overveje Spørgsmaalet. I Landbrugsministeriet har man den tilstrækkelige Sagkundskab, og i hvert Fald har man der bedre end andre Steder Adgang til de Autoriteter og Institutioner, der med Dygtighed og virkelig Indsigt kan undersøge og bedømme de Forhold, som jeg her har gjort opmærksom paa.

Landbrugsministeren (Bording): Samtlige Ordførere har givet Tilsagn om en villig Behandling af de foreliggende Forslag, og for denne Velvilje vil jeg gerne takke. Der er anført en Række Spørgsmaal og draget forskellige Bestemmelser ind under Debatten, idet man bl. a. har ytret Tvivl om, hvorvidt Forslaget nu er affattet rigtigt, eller det maaske kunde afpudses paa en anden Maade. Det er jo to Forslag, som berører mange modstaaende Interesser, og det sidste Indlæg af det ærede Medlem Hr. Axel Sneum viser ogsaa, hvor mange Ting der kan blive Tale om at tage Stilling til, naar man skal gennemføre en Vandløbslovgivning. Jeg tror, man i det høje Landsting har været klar over dette, og i et meget, meget stort og intensivt Arbejde i Udvalget har man gaaet alle Spørgsmaal igennem og er kommet til det Resultat, at skal man naa til en Lovgivning her uden at genere for mange Interesser, men søge at fremme de flest mulige Interesser i Forhold til, hvor vigtige de er, saa naar man til det Resultat, som foreligger her til Behandling. Jeg tror derfor ikke, det kan nytte noget, at jeg begynder at optage en Forhandling eller svarer paa de mange Spørgsmaal, der er stillet. Jeg tror, at hvis man, som det ser ud til, ønsker, at Forslaget skal behandles i et Udvalg, vil det være rigtigt, at jeg frafalder en Debat her, men tilbyder at være rede til Forhandling i et Udvalg, for at man kan naa til en endelig Afgørelse af Sagen. Jeg vil, inden Sagen gaar i Udvalg, henstille til Udvalgsmedlemmerne ikke at bidrage til at skærpe Modsætningerne over for Forslaget; men søge at naa til Enighed ud fra den Betragtning, at det er en absolut Nødvendighed for os alle sammen at faa en Lovgivning, der moderniserer disse Forhold; for man maa indrømme, at saadan som Forholdene har udviklet sig, er det en Lovgivning, der trænger til hurtigt at blive revideret.

Hermed sluttede Forhandlingen.